

РЕШЕНИЕ

№ 6246

гр. София, 21.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 30.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора БАЛЕВ, като разгледа дело номер **642** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдът е сезиран с искове с правно основание чл. 104 ал.1 от ЗДСл във вр. с чл. 121 ал.1, т.3 от ЗДСл и чл. 86 от ЗЗД

Фактическите твърдения, от които ищецът черпи основание за своето накърнено от правния спор материално право, са следните:

Ищецът Х. М. К. от [населено място], [улица] твърди, че с Решение № 4662 от 04.04.2011г. постановено по адм.д. № 8422/2010 г. на Върховния административен съд, V-то отд., е отменена Заповед № 8579 от 18.11.2009 г., на директора на Агенция "Митници", връчена му на същата дата, за прекратяване на служебното му правоотношение като старши инспектор в Митница С. поради съкращение. Ищецът се явил на работа на 14.04.2011 г.

През целия период от 18.11.2009 г. до 14.04.2011 г. не бил заемал държавна служба и не получавал възнаграждение за друга работа.

С молба, вх. № Х94-0027 от 14.04.2011 г., направил искане до органа по назначаването да му бъде изплатено обезщетението по чл.104,ал. 1 във връзка с чл. 121, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител, въз основа на brutната заплата, която следва да му бъде определена за длъжността.

Със заповед № 2663 от 10.06. 2011 г. директорът на Агенция "Митници" му определил основна месечна заплата в размер на 550 лв. и допълнително месечно възнаграждение - за прослужено време 16%, равняващо се на 88 лв. или общо brutна заплата в размер на 638 лева.

Дължимото обезщетение не му е изплатено до днес, тъй като според директора на Дирекция "Правно-нормативна" плащането могло да се извърши само въз основа на влязло в сила съдебно решение.

След отмяната на незаконното прекратяване на служебното му правоотношение, по силата на чл. 39 ЗДСл за ищеца възникна правото да получи обезщетение за понесените вреди. Цялото време от уволнението - 18.11.2009 г. до възстановяването -14.04.2011 г. се зачита за непрекъснат служебен стаж.

При горните фактически твърдения моли съдът да постанови решение и да осъди Агенция "Митници", да му заплати следните сумихумата 6,380 / шест хиляди триста и осемдесет / лева, представляваща обезщетение за оставането му без работа за 10 месеца през периода от 18.11.2009 г. до 14.04.2011 г., заедно със законната лихва върху тази сума, считано от деня на предявяването на иска, което в случая е 20.01.2012г. до окончателното издължаване на главницата, сумата 200 /двеста/ лева, представляваща лихва за забава върху сумата 6, 380 лева от 14.04.2011 г. до деня на предявяването на иска-20.01.2012г. Претендира сторените по делото съдебно-деловодни разноски.

Ответникът в срока за отговор на исковата молба, оспорва фактическите твърдения на ищеца, моли съдът да отхвърли предявените искове, прави възражение за прихващане при условията на евентуалност, в случай, че съдът уважи исковите претенции. Моли съдът да присъди и разноските по делото.

Представителят на СГП счита исковите претенции за основателни и моли съдът да ги уважи като такива.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, доводите и възраженията на страните и на осн.чл. 172, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № 8579 от 18.11.2009г. на директора на Агенция „Митници“, служебното правоотношение на Х. М. К. е прекратено.

По делото не е спорно, а това се установява и от влязлото в сила на 04.04.2011г. Решение №4662 от 04.04.2011г. на ВАС, Пето отд., постановено по адм. дело № 8422 от 2010г., че съдът е отменил Заповед №8579 от 18.11.2009г. на Директора на Агенция „Митници“.

Със Заповед от 10.06.2011г. под № 2663 на Директора на Агенция „Митници“, Х. М. К. е възстановен на заеманата длъжност като е определено на възстановения служител основна месечна заплата от 550лв. и допълнително месечно възнаграждение за прослужено време в размер на 16 % на сто.

Ищецът е подал до ответника молба от дата 14.04.2011г. постъпила в деловодната система на Агенция „Митници“ на същата дата и с вх.№ К94-0027, с която ищецът кани Агенция „Митници“ да му заплати обезщетение за 10 месеца, изчислено на базата на възнаграждението, което следва да му бъде заплатено към тази дата и след отменителното решение на ВАС по адм. дело № 8422/20 Юг.

Видно от представената по делото трудова книжка на ищеца, записите в която не се оспориха от процесуалния представител на ответника, за процесния период Х. М. К. не е заемал държавна служба и не е получавал възнаграждение за друга работа.

Според приложената по делото Заповед №6207 от дата 08.12.2011г. Директорът на Агенция „Митници“ отново е прекратил служебното правоотношение на ищеца, но периодът на заповедта е след дата 14.04.2011г., до която дата се претендира настоящото обезщетение.

По делото се прие заключение на назначената съдебно-счетоводна експертиза, което се кредитира от съда като вярно и безпротиворечиво изготвено и, което не се оспори от страните в производството.

Вещото лице е установило, че по данни от материалите по делото Ф. 197/м. ноември 2009г. Х. М. К., към 18.11.2009г. има прослужено време 15години 00 месеца и 13 дни. Към 14.04.2011 г. лицето следва да има прослужено време 16г. 04 месеца и 26 дни. /м.12.2009г.-1 месец; 01.01.2010г. до 31.12.2010г.- 12 месеца; 01.01.2011 г.-14.04.2011г. - 3 месеца и 13дни. Съгласно Кодексът на труда допълнителното трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит се определя за всяка година придобит трудов стаж и професионален опит. С оглед гореописаното вещото лице изчислява, че основно месечно възнаграждение към 14.04.2011г. е в размер на 550.00лв., прослужено време за 16г. - 16% върху 550.00лв. в размер на 88.00лв. Б. трудово възнаграждение към момента на признаване на уволнението за незаконно в размер на 638.00лева.

От правна страна, съдът приема следното:

Съдът като възприема фактическите твърдения на ищеца в исковата молба, намира, че е сезиран с иск за заплащане на обезщетение за оставането му без работа за 10 месеца през периода 18.11.2009г. -14.04.2011 г. по чл.104, ал. във вр. с чл.121, ал.1, т.3 от ЗДСл, а не иск по чл. 1 ал.2 от ЗОДОВ, независимо, че и двата случая положителна предпоставка за уважаването на исковите претенции, е да е отменен актът, с който на лицето неправомерно е прекратено служебното правоотношение. Като обсъди събраните доказателства поотделно и в своята съвкупност, съдът излага мотиви, че са налице предпоставките на чл. 104, ал.1 от ЗДСл в редакцията към датата, на незаконното уволнение, при наличието на които на незаконно уволнения държавен служител следва да бъде присъдено обезщетение за времето, през което е останал без работа. Това е така, защото е налице влязло в сила съдебно решение, с което е отменена заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, определен е размера на брутното възнаграждение на ищеца към момента на възстановяване на държавна служба за период от 10 месеца. Съгласно чл. 67, ал. 1 от ЗДСл. брутната заплата /въз основа, на която следва да се определи претендираното от ищеца обезщетение/, се състои от основна заплата и допълнителни възнаграждения. Разпоредбата чл. 67, ал. 3 от ЗДСл. (в релевантната редакция) посочва обстоятелствата въз основа, на които се определят допълнителни възнаграждения и едно от тях е прослуженото време.

С оглед на това на последния следва да се определи обезщетение за период от 10 месеца в размер на 6,380 лева, от 18.11.2009 г. до 14.04.2011 г, тъй като за същия период той не е заемал друга длъжност. При тези констатации съдът следва да разгледа процесуалното възражение за прихващане, направено от ответника в отговора на исковата молба.

Съгласно чл. 103 от ЗЗД, приложим и в материята за прихващането, като способ за погасяване на вземания, до размера на по-малкото, ако вземането е изискуемо и ликвидно, страната може да стори изявление за прихващане спрямо другата страна в хода на процеса.

Установи се, че ищецът има право да получи исковата сума от 6380лв., чиято ликвидност настъпва в хода на процеса, респ. с влизане в сила на настоящото решение.

В съдебно заседание на 30.10.2012г. ответникът изрично посочи редът, по който

погасява своите задължения, с тези на ищеца, към първия, т.с. ред различен от чл.76 от ЗЗД. Това в случая е възможно, защото ищецът не се противопостави на реда на прихващане заявен от ответника в същото съдебно основание. По делото няма спор и, че вземанията на ответника за сумите от 1277,20лв. и 638.60лв. са ликвидни, обстоятелство, което се призна от процесуалния представител на ищеца в съдебно заседание на 30.10.2012г. Изискуемостта им настъпва в хода на процеса и е възможна компенсацията по чл. 103 от ЗЗД.

Съдът приема, че възражението за прихващане е основателно, тъй като след отмяната на незаконната заповед за уволнение и възстановяването на заеманата длъжност на ищеца, сочи, че е отпаднало основанието, на което са били изплатени сумите по чл.106, ал.2 ЗДСл в размер на 1277, 20лв. и по чл. 106, ал.4 от ЗДСл в размер на 638,60лв. В случая обаче категорията "добросъвестност" не е приложима, тъй като добросъвестността се преценява към момента на плащането спрямо допуснатия порок. При плащанията за обезщетения е осъществено валидно и дължимо изпълнение. По-късното отпадане на основанието прави плащането недължимо и то подлежи на връщане по общото правило на чл.55, ал.1, предл.3 ЗЗД.

При тази констатация на ищеца и по компенсация се дължи разлика от 6380 лева и 1277,20лв. и сумата от 638,60лв. или обезщетение в размер на 4464,20лв. по чл.104, ал.1 от ЗДСл. За горницата над тази сума до предявения с иска размер от 6380 лв. претенцията следва да се отхвърли като погасена чрез прихващане с насрещните вземания на ответника.

По иска с пр. осн. чл. 86 от ЗЗД:

Съдът намира, че доколкото не е уговорен падеж на вземането на ищеца спрямо ответника нито по силата на закона, нито по тяхна договорка, то сумата от 4464, 20лв. се дължи след покана за плащане съобразно чл. 84, ал.2 от ЗЗД. Нормата на чл.84, ал.2 от ЗЗД сочи, че когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора. В случая съдът намира, че ответникът е изпаднал в забава за плащане на главницата от датата, на която е поканен да заплати обезщетението, а това е 14.04.2011г. /лист 9 от делото/. Чл. 104, ал.1 от ЗДСл определя момента, към който се дължи обезщетението поради незаконно уволнение и това е момента на признаването му за незаконно. Преди тази дата не е налице неизпълнение на задължение за парично обезщетение от страна на органа по назначаването.

Съгласно чл.144 от АПК се предвижда субсидиарно прилагане на ГПК, в случая следва да се приложи нормата на чл. 162 от ГПК. Според същата, когато искът е установен в своето основание, но няма достатъчно данни за неговия размер, съдът определя размера по своя преценка или взема заключението на вещо лице. Затова съдът приема, че законната лихва за забава върху сумата от 4464,20лв. и за периода от 14.04.2011г. до датата на подаване на исковата молба в съда-20.01.2012г., на осн.чл. 162 от ГПК възлиза на 356,72лв. С оглед на диспозитивното начало в процеса на ищеца се дължи обаче само претендираната сума за законна лихва за забава, която в случая е 200лв.

По разноските:

В хода на настоящото производство ищецът е сторил разноски за един адвокат по делото в размер на 1000лв., които са реално заплатени, видно от представения по делото Договор за правна защита и съдействие сер.№0037186. Ищецът е заплатил и сумата от 80 лв. депозит за вещо лице. Следователно и доколкото съдът приема, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно с оглед фактическата и

правната сложност на делото, съдът намира, че не следва да се намаля по възражението на ответника. Затова на осн.чл. 78, ал.1 от ГПК вр. с чл. 143 и чл. 144 от АПК, на ищеца се следват разноски в размер на 774,97лв., съразмерно на уважената част от исковите претенции. На осн.чл. 78, ал.3 от ГПК на ответника се дължат разноски в размер на 150лв. възнаграждение за един юрисконсулт по делото на основание Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, тъй като се представлява в хода на процеса от юрисконсулт П..

Воден от гореизложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенция „Митници“, [населено място], [улица] на осн. чл.104, ал.1 от ЗДСл. във връзка с 121, ал.1, т.3 от ЗДСл да заплати на Х. М. К. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] съдебен адрес [населено място], [улица] адв.бюро-адв. Д. Б., сумата от 4464,20лв., представляваща обезщетение за оставане без работа за периода от 18.11.2009г.-датата на уволнението до 14.04.2011г., като ОТХВЪРЛЯ иска за горницата над тази сума до предявения размер от 6380лв., като погасен чрез прихващане до размера на по-малката сума, представляваща насрещното вземане на Агенция „Митници“, суми в размер на : 1277,20лв.-изплатено обезщетение на осн.чл.106, ал.2 от ЗДСл и 638,60лв.-изплатено обезщетение на осн.чл. 106, ал.4 от ЗДСл, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда-20.01.2012г. до окончателното издължаване на главницата.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“, [населено място], [улица] на осн. чл. 86 от ЗЗД да заплати на Х. М. К. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] съдебен адрес [населено място], [улица] адв.бюро-адв. Д. Б. законната лихва за забава в размер на 200лв. и за периода от 14.04.2011г.-датата на забавата до датата на подаване на исковата молба в съда-20.01.2012г.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“, [населено място], [улица] на осн. чл.78, ал.1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК да заплати на Х. М. К. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] съдебен адрес [населено място], [улица] адв.бюро-адв. Д. Б. разноски в размер на 774,97лв. съразмерно с уважената част на исковите претенции.

ОСЪЖДА Х. М. К. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] съдебен адрес [населено място], [улица] адв.бюро-адв. Д. Б. на осн.чл. 78, ал.3 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК да заплати на Агенция „Митници“, [населено място], [улица], разноски в размер на 150лв., съразмерно с отхвърлената част на исковите претенции.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Препис от решението да се изпрати на Софийска градска прокуратура.

СЪДИЯ: